

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva 27
21000 Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Splitu, po sucu Tomislavu Bagi, na prijedlog sudske savjetnice Tee Pušić, u pravnoj stvari tužiteljice Slađane Vuković Baras iz Splita, Doverska 3, OIB: 15577500656, zastupane po punomoćnici Tanji Boti, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika EUROHERC osiguranje d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, zastupano po punomoćniku Dinku Simonelliju, odvjetniku u Grgić & partneri odvjetničko društvo d.o.o. iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 10. srpnja 2026., u prisutnosti punomoćnice tužiteljice i punomoćnika tuženika, 17. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku EUROHERC osiguranje d.d., OIB: 22694857747, isplatiti tužiteljici Slađani Vuković Baras, OIB: 15577500656, na ime naknade imovinske štete iznos od 780,00 eura sa zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od presuđenja, dakle od 17. rujna 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Za više traženo na ime potraživanja zatezne kamate na dosuđeni iznos od 780,00 eura na ime naknade imovinske štete od 31. siječnja 2025. do 16. rujna 2026. tužbeni zahtjev se odbija kao neosnovan.

r i j e š i o j e

I. Utvrđuje se da je tužbeni zahtjev povučen u dijelu koji iznosi 120,00 eura.

II. Nalaže se tuženiku EUROHERC osiguranje d.d., OIB: 22694857747, naknaditi tužiteljici Slađani Vuković Baras, OIB: 15577500656, parnični trošak u iznosu od 1.736,70 eura sa zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od presuđenja, dakle od 17. rujna 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište

primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Za više traženo na ime naknade troškova postupka, preko dosuđenog iznosa od 1.736,70 eura do zatraženog iznosa od 2.377,32 eura, zahtjev tužiteljice se odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi kako joj je 13. prosinca 2024. u Splitu oštećeno vozilo marke Ford, reg. oznake ST 7383-C, u njezinom vlasništvu.

Da je vozilo štetnika, koje je isključivo odgovorno za ovu prometnu nezgodu, u vrijeme nezgode bilo osigurano kod Euroherc osiguranje d.d.

Da je po učinjenom izvidu štete utvrđeno kako je u nezgodi na njezinu vozilu nastupila totalna šteta te da je tuženik isplatio kao nesporen iznos od samo 4.200,00 eura, a koji iznos nije dovoljan da joj šteta u cijelosti bude podmirena.

Da se 30. siječnja 2025. obratila tuženiku podnošenjem odštetnog zahtjeva, a koji je ostao pri svojoj prvotnoj odluci.

Obzirom na navedeno, tužiteljica potražuje naknadu na ime štete na vozilu u iznosu od 900,00 eura uz zatezne kamate od dana nakon podnošenja odštetnog zahtjeva, odnosno od 31. siječnja 2025., sve uz naknadu troškova postupka sa zateznim kamatama od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu priznaje kao neprijepornu činjenicu da se 13. prosinca 2024. dogodila prometna nezgoda u kojoj je oštećeno vozilo reg. oznake ST 7383-C pa priznaje pasivnu legitimaciju i osnovu odgovornosti.

Potvrđuje činjenični navodi da je, prije podnošenja tužbe, tužiteljici isplaćen nesporen iznos naknade štete od 4.200,00 eura.

Tuženik osporava visinu tužbenog zahtjeva kao previsoko postavljenog te u odnosu na vrijednost tužiteljčina vozila prije štete, dostavlja oglas iz web auto oglasnika iz kojega je razvidna cijena koja se potražuje za vozilo poput tužiteljevog. Naglašava da se radi o oglašenoj, a ne ostvarenoj cijeni te da je jasno da su ostvarene cijene u pravilnu niže. Navodi kako je pronašao kupca za spašene ostatke oštećenog vozila koji je za otkup ponudio iznos od 3.300,00 eura te je o navedenom obavijestio i tužiteljicu.

Da ukoliko bi tužiteljica prihvatila gore navedeni iznos za prodati u vozilo u oštećenom stanju (3.300,00 eura) uz isplatu naknade štete (4.200,00 eura) da se dolazi do iznosa od 7.500,00 eura, za koji tuženik smatra da predstavlja realnu tržišnu vrijednost tužiteljčina vozila.

Tuženik osporava i zatraženi početak tijeka zateznih kamata te navodi kako tužiteljica ničim nije dokazala je li popravila vozilo i time angažirala vlastita novčana sredstva u svrhu reparacije štete. Da se stoga radi o tzv. imovinskoj nenovčanoj šteti pa kamata na istu može teći isključivo od dana presuđenja, a o čemu je stav zauzela i brojna sudska praksa. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz obvezu tužiteljice da naknadi tuženiku parnični trošak.

3. Tužiteljica se u podnesku od 28. svibnja 2025. očitovala na odgovor na tužbu tuženika navodeći u bitnome kako se protivi navodima odgovora na tužbu koji su u suprotnosti s tužbom i tužbenim zahtjevom, posebice u dijelu u kojem se osporava visina tužbenog zahtjeva.

Osporava da bi tuženik isplatom navedenog iznosa ispunio svoju obvezu iz predmetnog štetnog događaja.

U odnosu na osporenu visinu tužbenog zahtjeva navodi kako ni tužiteljica niti punomoćnik nisu osobe prometno - tehničke struke pa da bi već u trenutku podnošenja tužbe mogle znati točnu visinu štete koja je nastupila po predmetnom štetnom događaju, posebice uzevši u obzir da je riječ o totalnoj šteti te je stoga na ovu okolnost već u tužbi predloženo provođenje dokaza prometno-tehničkim vještačenjem na okolnost visine štete koja je nastala tužiteljici po predmetnom štetnom događaju.

Da tuženik u privitku svoga podneska dostavlja jedan jedini ispis iz oglasnika i to za vozilo koje ni po čemu ne odgovara specifikacijama vozila u vlasništvu tužiteljice.

Da su u potpunosti neosnovani tuženikovi navodi kojima osporava zatraženi tijeka zateznih kamata od podnošenja odštetnog zahtjeva, budući da je tužiteljica u predmetnoj pravnoj stvari tuženiku uputila odštetni zahtjev 30. siječnja 2025. čime je tuženikova obveza dospjela 31. siječnja 2025., sukladno odredbi članka 12. stavka 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu.

4. Radi razjašnjenja spornih, a za ovaj postupak odlučnih činjenica sud je izvršio uvid u prometnu dozvolu za vozilo tužiteljice (list 5-6 spisa), izvid štete broj: 241803202665/1 (list 7 spisa), sporazum o izvansudskoj nagodbi (list 8 spisa), odštetni zahtjev tužiteljice upućen tuženiku 30. siječnja 2025. (list 9-11 spisa), obavijest o isplati osiguranine po polici (list 12 spisa), oglas priložen od strane tuženika (list 20-22 spisa), odgovor na prigovor na ponudu (list 23 spisa), oglase priložene od strane tužiteljice (list 37-58 spisa), izveden je dokaz saslušanjem tužiteljice na ročištu za glavnu raspravu 24. rujna 2025. (list 88-89 spisa) te je izveden dokaz prometno-tehničkim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za cestovni promet i motorna vozila, dipl. ing. Sretanu Ugrinu (list 93-100 spisa) te je na ročištu za glavnu raspravu 10. srpnja 2026. izveden dokaz usmenim saslušanjem sudskog vještaka, a u odnosu na prigovore tuženika (list 117-121 spisa).

5. Punomoćnici stranaka su popisali parnični trošak.

6. Tužbeni zahtjev je u cijelosti osnovan.

7. Predmet ovoga spora je zahtjev tužiteljice za naknadom imovinske štete od tuženika, a koju štetu na svom vozilu tužiteljica trpi kao posljedicu štetnog događaja koji se dogodio 13. prosinca 2024. u Splitu.

8. Među strankama je nesporna legitimacija stranaka i osnova potraživanja te da je tuženik u mirnome postupku tužiteljici isplatio na ime naknade imovinske štete na vozilu iznos od 4.200,00 eura.

9. Među strankama je sporna visina tužbenoga zahtjeva, odnosno potraživanje tužiteljice preko nesporno isplaćenoga iznosa od 4.200,00 eura do iznosa od 4.980,00 eura, odnosno utuženi iznos od 780,00 eura.

10.1. Prema odredbi članka 1046. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23., dalje: ZOO) propisano je da je šteta umanjeње nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

10.2. Odredbama članaka 1085. i 1090. ZOO-a određuju se uvjeti za dosudu naknade imovinske štete kao i obim te naknade. U njima je propisano da je odgovorna osoba dužna uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala, ali ako uspostava prijašnjeg stanja ne otklanja štetu potpuno, odgovorna osoba dužna je za ostatak štete dati naknadu u novcu. Odnosno, kad uspostava prijašnjeg stanja nije moguća, odgovorna osoba je dužna isplatiti oštećeniku odgovarajući iznos novca na ime naknade štete. Sud će, uzimajući u obzir i okolnosti koje su nastupile poslije prouzročenja štete, dosuditi naknadu u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje ili propuštanja.

11.1. Uvidom u sporazum o izvansudskoj nagodbi proizlazi da se tuženik obvezao tužiteljici isplatiti na ime cjelokupne naknade štete iznos od 4.200,00 eura.

Uvidom u odštetni zahtjev tužiteljice upućen tuženiku 30. siječnja 2025. proizlazi da je tužiteljica prigovorila ponuđenom iznosu od 4.200,00 eura kao neadekvatnom, jer da je realna tržišna vrijednost vozila poput tužiteljičinog minimalno 12.000,00 eura.

Uvidom u odgovor na prigovor na ponudu proizlazi da je tuženik utvrdio kako je na vozilu tužiteljice nastala totalna šteta jer je popravak vozila ekonomski neopravdan. Da tržišna vrijednost vozila prije štete iznosi 7.533,00 eura, od čega spašeni ostatci vrijede 3.333,00 eura, prema čemu realna visina materijalne štete iznosi 4.200,00 eura.

Uvidom u obavijest o isplati osiguranine po polici proizlazi da je tuženik tužiteljici isplatio iznos od 4.200,00 eura na ime naknade imovinske štete na vozilu.

11.2. Sud je izveo dokaz saslušanjem tužiteljice na ročištu za glavnu raspravu 24. rujna 2025. Tužiteljica u svome iskazu navodi da je u prometnoj nezgodi proglašena totalna šteta. Da je bila oštećena cijela dužina vozila na vozačevoj strani uključujući i oba vrata koja su mijenjana. Navodi kako je auto sada u voznom stanju, jer ga je popravila kod automehaničara kojega poznaje njezin suprug, ali navodi kako iznos popravka ne zna.

11.3. Izveden je dokaz vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za cestovni promet i motornih vozila, dipl. ing. Sretanu Ugrinu, koji vještak je imao zadatak utvrditi visinu štete koja je nastala na vozilu tužiteljice. U nalazu i mišljenju sudski vještak naveo je oštećenja koja su utvrđena izvidom štete broj: 241803202665/1 od 16. prosinca 2024. te je analizirao oglase usporednih automobila s internet ponude na dan 20. veljače 2026.

Sudski vještak navodi kako tržišna vrijednost predmetnog automobila Ford ovisi ne samo o njegovom tehničkom stanju i konstrukcijskim značajkama, nego u veoma izraženoj mjeri i o drugim utjecajima, kao što su stanje na tržištu rabljenih automobila u Hrvatskoj. Navodi kako je za navedeni uvjet na tržištu rabljenih automobila u Hrvatskoj pronašao 20. veljače 2026. dva aktivna oglasa za automobile Ford C-Max, čija je prosječna cijena iznosila 8.075,00 eura te da su oglašeni automobili iste godine proizvodnje i sa sličnim tehničkim karakteristikama koje odgovaraju predmetnom automobilu Ford. Navodi kako je izvor podataka jedna od najistaknutijih hrvatskih internet platformi NEOSTAR koja se bavi prodajom automobila.

Navodi kako se u sudskom spisu nalaze od strane tužiteljice i tuženika priloženi oglasi usporednih automobila Ford model C-Max koji su preslikani s cijenama i podacima s jedne od najistaknutijih hrvatskih internet stranica koja se bavi prodajom

motornih vozila www.njuskalo.hr te je sudski vještak navedene automobile uvrstio u tablicu poredane po rednim brojevima od 1.-6., pri čemu je prvih pet automobila priloženo od strane tužiteljice, a šesti od strane tuženika. Navodi kako je prometna nesreća bila 13. prosinca 2024. te da su tužiteljica i tuženik priložili cijene koje su bile u kratkom vremenskom periodu nakon štetnog događaja.

Navodi da prilikom izračuna prosječne cijene nije uzeo u obzir automobil pod rednim brojem 1. jer ima 7 sjedala i najveću cijenu, dok automobil pod rednim brojem 6. nije uzeo u obzir prilikom izračuna jer ima 85 kW i najnižu cijenu, pa da prosječna cijena za preostala četiri usporedna automobila (2.-5.) iznosi 8.437,00 eura.

Navodi kako metodologijom ponude i potražnje automobila na tržištu rabljenih motornih vozila, uzimajući u obzir tehničke karakteristike, godinu proizvodnje, broj prijeđenih kilometara i ostale utjecajne čimbenike za predmetni osobni automobil Ford, smatra da je njegova tržišna cijena u Hrvatskoj iznosila 8.300,00 eura.

Da nakon obavljenog uvida u nastala oštećenja i procjene vrijednosti rabljenog automobila treba utvrditi ekonomsku opravdanost popravka automobila Ford, odnosno da li je na istom nastupila djelomična ili totalna šteta. Ističe da kod totalne štete osobni automobil ima vrijednost koliko vrijede spašeni dijelovi oštećenog automobila što predstavlja tržišnu vrijednost uz odbitak troškova demontaže, pripreme dijelova, kontrole i troškova prodaje.

Da je na predmetnom oštećenom automobilu nakon štetnog događaja ostalo dijelova i sklopova koji se prema elementima metodologije za procjenu štete na vozilima kroz tržišnu valorizaciju mogu cijiniti na vrijednost ostataka od 40 %.

Da vrijednost rabljenog automobila iznosi 8.300,00 eura, dok vrijednost ostataka (spašenih dijelova) od 40 % iznosi 3.320,00 eura pa da je po tome iznos totalne štete na oštećenom automobilu 4.980,00 eura.

Da uzimajući u obzir stupanj oštećenja, broj radnih sati i navedene dijelove za zamjenu, popravak i lakiranje te godinu proizvodnje, zatim izvršeni izračun totalne štete, smatra da u ovom slučaju nije ekonomski opravdano popravljati osobni automobil Ford registracijske oznake ST 7383-C, odnosno da je na istom nastupila totalna šteta i da ukupna visina štete iznosi 4.980,00 eura.

11.4. Tužiteljica se podneskom od 4. ožujka 2026. očitovala na pisani nalaz i mišljenje sudskog vještaka te navela kako ne stavlja primjedbe niti prigovore budući su nalaz i mišljenje izrađeni u skladu s pravilima struke te je vještak svoj nalaz dao nakon što je savjesno i brižljivo proučio predmet vještačenja i njime potvrdio osnovanost potraživanja istaknutog od strane tužiteljice u rubriciranom predmetu.

Tužiteljica specificira tužbeni zahtjev tako da potražuje iznos od 780,00 eura s pripadajućim zateznim kamatama koje teku od 31. siječnja 2025. pa do isplate kao i nadoknadu troškova postupka sa zateznim kamata koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate.

11.5. Tuženik se podneskom od 7. travnja 2026. očitovao na pisani nalaz i mišljenje sudskog vještaka te istome prigovorio zbog pogrešno utvrđene vrijednosti vozila i visine štete. Tuženik prvenstveno ističe da vještak kao mjerilo vrijednosti vozila prije nezgode uzima oglašene cijene, iako one ne predstavljaju stvarnu tržišnu vrijednost, budući da su ostvarene prodajne cijene u pravilu niže. U prometnim vještačenjima se oglašene cijene, kada se koriste kao mjerilo, uobičajeno umanjuju za 10-15%.

Vještak je vrijednost vozila procijenio na 8.300,00 eura, iako je pritom uzeo u obzir dva oglasa za identično vozilo društva Neostar u iznosima od 8.300,00 i 7.849,00 eura. Prema navodima tuženika, aritmetička sredina tih oglasa iznosi 8.075,00 eura,

pri čemu navedene cijene uključuju i vrijednost jamstva koje Neostar daje na svoja vozila, stoga bi stvarna tržišna vrijednost vozila bez jamstva trebala biti najmanje 10-15% niža.

Tuženik nadalje prigovara što je vještak iz izračuna aritmetičke sredine oglasa s Njuškala isključio vozilo pod 6., čiji je oglas dostavio upravo tuženik, dok je uzeo u obzir samo oglase koje je dostavio tužitelj. Za isključenje tog oglasa, prema mišljenju tuženika, nije postojao opravdan razlog, osobito jer se radi o istom modelu vozila, pri čemu vozilo s jačim motorom ima veću, a ne manju vrijednost. Osim toga, vozila koja je vještak uzeo u obzir imaju približno 10 % do više od 30 % manju kilometražu od vozila tužitelja, zbog čega imaju i veću tržišnu vrijednost.

Tuženik ukazuje i na aktualne oglase na Njuškalu za vozila istih osnovnih karakteristika, iz kojih proizlazi da prosječna oglašena cijena ne doseže 8.300,00 eura. Da bi iznos od 8.300,00 eura predstavljao traženu, a ne ostvarenu prodajnu cijenu za vozilo koje je pritom dvije godine mlađe i ima približno 20 % manje prijeđenih kilometara. Tuženik također prigovara što je vještak korigirao vrijednost spašenih ostataka, iako u spisu postoji konkretan pokazatelj njihove vrijednosti u obliku ponude za otkup.

Zaključno, tuženik smatra da vrijednost vozila prije nezgode ne može iznositi 8.300,00 eura. Prema njegovim navodima, aritmetička sredina oglasa društva Neostar iznosi 8.075,00 eura, a stvarna vrijednost bez jamstva je najmanje 10-15 % niža. Uzimajući u obzir oglase s Njuškala iz 2024. i 2025., uključujući i oglas koji je dostavio tuženik, prosječna oglašena cijena iznosila bi oko 7.800,00 eura, dok bi ostvarena prodajna cijena bila još niža. Nadalje, prema aktualnim oglasima na Njuškalu, prosječna oglašena cijena usporedivih vozila iznosi oko 6.150,00 eura. Slijedom navedenog, predlaže provesti novo vještačenje na okolnost visine štete, odnosno prethodno usmeno saslušati vještaka radi očitovanja o iznesenim primjedbama.

11.6. Na ročištu za glavnu raspravu 10. srpnja 2026. izveden je dokaz usmenim saslušanjem sudskog vještaka, a u odnosu na prigovore tuženika.

Vještak je naveo da u cijelosti ostaje kod svojeg pisanog nalaza i mišljenja. Istaknuo je da se pri procjeni vrijednosti vozila koristi oglašena cijena kao tržišni orijentir, pri čemu se uzima veći broj usporednih vozila i određuje prosječna vrijednost. Da ne postoji propisana metodologija prema kojoj bi se oglašena cijena automatski umanjivala za 10-15% radi utvrđivanja prodajne cijene. Prema njegovu mišljenju, dok prodavatelj ne izmijeni oglašenu cijenu, relevantna je cijena navedena u oglasu.

U odnosu na oglase društva Neostar, vještak je naveo da se radi o renomiranom trgovcu koji nudi besplatnu uslugu prodaje preko svoje platforme, pa da nema zapreke da se vozilo tužiteljice prodaje putem njihove online platforme. Objasnio je da se dva oglasa Neostara, u iznosima od 8.300,00 eura i 7.849,00 eura, odnose na 20. veljače 2026., odnosno više od godinu dana nakon štetnog događaja. Uzimajući u obzir razliku u vremenskoj amortizaciji vozila od prometne nesreće do dana kada su analizirani oglasi od 3,1 %, vrijednost od 8.300,00 eura odgovarala bi iznosu od 8.042,70 eura, što je približno aritmetičkoj sredini tih oglasa od 8.075,00 eura.

Vještak je nadalje pojasnio da je pri izračunu objektivnije izostaviti najvišu i najnižu oglašenu cijenu, neovisno o tome koja ih je stranka priložila. Prosječnu cijenu od 8.437,00 eura umanjio je na 8.300,00 eura, čime je, prema njegovu mišljenju, realno utvrđena tržišna vrijednost vozila.

Vrijednost spašenih dijelova procijenio je na 40 %, odnosno 3.320,00 eura, zbog povoljne tržišne vrijednosti vozila prije štetnog događaja. Slijedom toga, visina totalne štete iznosi 4.980,00 eura. Vještak je naveo i alternativni izračun prema kojem bi, uz

pretpostavku prodajne cijene od 7.020,00 eura (bez isključenja najviše i najniže cijene) i vrijednosti spašenih dijelova od 30 %, totalna šteta iznosila 4.914,00 eura, odnosno samo 66,00 eura manje od iznosa utvrđenog njegovim vještačenjem.

U odnosu na ponudu za otkup oštećenog vozila, vještak je naveo da se zbog proteka vremena ne sjeća njezina sadržaja te da je vrijednost spašenih dijelova odredio prema stručnoj metodologiji. Nije mu bilo poznato je li ponuda bila obvezujuća ili je služila samo kao orijentir.

Vještak je potvrdio da jamstvo na rabljeno vozilo utječe na njegovu cijenu te da vozilo s jamstvom može postići višu cijenu od vozila bez jamstva. Također je naveo da nije imao dokaz da su vozila iz priloženih oglasa doista prodana po oglašenim cijenama, ali da se, prema njegovoj metodologiji, oglašena cijena smatra relevantnim tržišnim podatkom.

Na prigovor tuženika u vezi s utvrđivanjem štete prema današnjim cijenama, vještak je pojasnio da se kod totalne štete vrijednost utvrđuje prema danu štetnog događaja, a ne prema danu izrade vještačenja. Budući da nije mogao retroaktivno utvrditi oglase koji su bili dostupni na dan prometne nesreće, koristio je priložene oglase i korigirao ih za razliku u vremenskoj amortizaciji od 3,1 %.

Konačno, vještak je obrazložio da je iz tablice izostavio oglas s najnižom cijenom koji je priložio tuženik, kao i oglas s najvišom cijenom koji je priložio tužitelj, radi objektivnijeg izračuna. Zaključno je naveo da je vještačenje izradio prema pravilima struke i relevantnoj stručnoj literaturi, osobito metodologiji prof. Rotima te da je pri procjeni vrijednosti spašenih dijelova primijenio maksimalni iznos od 40 % u skladu s tržišnim uvjetima.

11.7. Tužiteljica nije imala prigovora na iskaz sudskog vještaka, dok je tuženik istaknuo kako vještak potvrđuje da vozila s garancijom imaju veću cijenu te da ne raspolaže podacima o istinskoj prodajnoj cijeni vozila slijedom čega tuženik smatra da nije bilo osnove vrijednost vozila pred štetu određivati na način kako to vještak čini, stoga predlaže izvesti dokaz novim vještačenjem.

11.8. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje sudskog vještaka dipl. ing. Sretana Ugrine, ocjenjujući ga stručnim, objektivnim, nepristranim te izrađenim u skladu s pravilima struke, u granicama naloga suda te uzimajući u obzir svu dokumentaciju koja prileži spisu. Treba istaknuti kako se radi o dugogodišnjem sudskom vještaku u čiju stručnost, objektivnost i nepristranost sud nema razloga sumnjati.

Sudski je vještak u svom nalazu i mišljenju detaljno i argumentirano otklonio sve prigovore tuženika, pritom dajući jasne i potpune odgovore na sva postavljena pitanja i primjedbe tuženika, posebno u odnosu na razloge zašto je uzimao u obzir oglašene cijene vozila, zašto je pojedina vozila izostavio iz obračuna, kako je utvrdio postotak amortizacije vozila tužiteljice, kako je odredio vrijednost spašenih dijelova te je li vodio računa o garanciji koja je uključena u cijenu oglašenih vozila.

Slijedom navedenog, sud je ocijenio da nema potrebe za provođenjem drugog vještačenja, te bi provođenje novog vještačenja po drugom sudskom vještaku iste struke bilo u potpunosti protivno načelu ekonomičnosti.

12. Tužiteljica je nakon provedenog vještačenja smanjila tužbeni zahtjev s prvotnih 900,00 eura na iznos od 780,00 eura.

Smanjenje tužbenog zahtjeva smatra se djelomičnim povlačenjem tužbe prema članku 193. stavku 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11.,

148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., dalje: ZPP), koji propisuje da se tužba može povući i kasnije, sve do zaključenja glavne rasprave, ako tuženik na to pristane. Ako se tuženik u roku od 15 dana od dana obavijesti o povlačenju tužbe ne izjasni o tome, smatrat će se da je pristao na povlačenje.

Kako se tuženik nije očitovao o djelomičnom povlačenju, to je tužba u navedenom dijelu povučena te je u tom dijelu odlučeno kao u točki I. izreke rješenja.

13.1. Slijedom svega iznesenoga, trebalo je odlučiti o visini štete.

13.2. S obzirom na sve okolnosti predmetnog slučaja te cijeneći nalaz i mišljenje sudskog vještaka vjerodostojnim, sud je utvrdio da je tužiteljici nastala šteta u iznosu od 4.980,00 eura (vrijednost vozila prije štete umanjena za vrijednost spašenih dijelova), a koji iznos sud smatra potrebnim da bi se tužiteljčina materijalna situacija dovela u ono stanje u kojem bi bila da nije bilo štetne radnje.

Kada se od navedenoga iznosa oduzme nesporno plaćeni iznos od 4.200,00 eura to je tuženik obavezan tužiteljici isplatiti daljnji iznos od 780,00 eura.

S obzirom na navedeno, trebalo je u cijelosti usvojiti tužbeni zahtjev i tužiteljici dosuditi iznos od 780,00 eura na ime naknade imovinske štete te odlučiti kao u točki I. izreke presude.

13.3. Prema članku 1089. stavku 2. ZOO-a nenovčana imovinska šteta dosuđuje se prema cijenama u vrijeme presuđenja. Utvrđivanjem naknade prema cijenama u trenutku donošenja sudske odluke pokrivena je šteta od nastanka do odluke pa kamate mogu teći tek od dana donošenja sudske odluke. U protivnom, priznavanjem kamata od nastanka štete značilo bi dvostruko obeštećenje.

Stoga obveza naknade nenovčane imovinske štete dospijeva u trenutku presuđenja. Naime, opseg naknade nenovčane štete može biti poznat tek onda kada je na pravno obvezujući način izražen u novcu, a to nikad ne može biti prilikom nastanka same štete jer je taj broj novčanih jedinica određen tek presudom.

Treba navesti kako je tužiteljica u svom iskazu navela da je vozilo popravljeno, međutim o tome u spisu nema nikakvih dokaza, kao primjerice računa servisera, a i sama tužiteljica navodi kako ne zna cijenu popravka.

S obzirom na iznad navedeno, tužiteljici su dosuđene zatezne kamate od dana presuđenja, dakle od 17. rujna 2026. pa do isplate, dok je odbijen tužbeni zahtjev za više traženo na ime potraživanja zateznih kamata od 31. siječnja 2025. do 16. rujna 2026. kao neosnovan.

14.1. Odluka o trošku donesena je u skladu s odredbama članka 154. stavka 1. i 155. ZPP-a te Odvjetničkom tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa).

Kako je tužiteljica u cijelosti uspjela u sporu, trebalo joj je priznati trošak sastava odštetnog zahtjeva od 75 bodova (Tbr. 8.1. Tarife), sastava tužbe od 75 bodova (Tbr. 8.1. Tarife), sastava podneska od 28. svibnja 2025. od 75 bodova (Tbr. 8.1. Tarife), zastupanja na ročištu 27. lipnja 2025. od 75 bodova (Tbr. 9.1. Tarife), sastava podneska od 7. srpnja 2025. od 18,75 bodova (Tbr. 8.4. Tarife), zastupanja na ročištu 24. rujna 2025. od 75 bodova (Tbr. 9.1. Tarife), sastava podneska od 4. ožujka 2026. od 75 bodova (Tbr. 8.1. Tarife), zastupanja na ročištu 14. travnja 2026. od 75 bodova (Tbr. 9.1. Tarife), zastupanja na ročištu 10. srpnja 2026. od 75 bodova (Tbr. 9.1. Tarife), odnosno ukupno 618,75 bodova, što pomnoženo s vrijednosti boda od 2,00 eura iznosi 1.237,50 eura.

Na navedeni iznos tužiteljici je priznat i PDV od 25 %, koji na iznos od 1.237,50 eura iznosi 309,38 eura. Nadalje, tužiteljici su priznati i nastali troškovi vještačenja u iznosu od 150,00 eura i trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 19,91 eura i prvostupanjsku presudu u iznosu od 19,91 eura. Stoga ukupni trošak postupka tužiteljice iznosi 1.736,70 eura.

14.2. Na iznos od 1.736,70 eura tužiteljici je priznata i zatezna kamata koja na navedeni iznos teče od presuđenja, dakle od 17. rujna 2026. pa do isplate, a sve u skladu s odredbom članka 29. stavka 2. ZOO-a i odredbom članka 151. stavka 3. ZPP-a.

14.3. Tužiteljica je potraživala po svakoj radnji 100 bodova, premda je Tarifom propisano 75 bodova kod vrijednosti predmeta spora od 664,01 eura do 1.327,00 eura, a što je ovdje i slučaj.

Ističe se i kako tužiteljici nije priznat trošak pristupa na ročište za objavu odluke, a iz razloga što isti nije bio nužan, sukladno odredbi člana 155. ZPP-a.

14.4. Stoga je za više traženo na ime naknade troškova postupka preko dosuđenog iznosa od 1.736,70 eura do zatraženog iznosa od 2.377,32 eura, tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

15. Slijedom svega iznad navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Splitu, 17. rujna 2026.

Sudac
Tomislav Bago

Sudska savjetnica
Tea Pušić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba nadležnom Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave ovjerenog prijepisa iste.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otppravka iste.

DNA:

- tužiteljici po punomoćnici,
- tuženiku po punomoćniku,
- u spis.

Broj zapisa: **9-3088d-47bf0**

Kontrolni broj: **01951-a4994-e0b1e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Tomislav Bago, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.